

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลแม่กา

เรื่อง

สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร

พ.ศ. ๒๕๕๓

ของ

เทศบาลตำบลแม่กา

อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบเทศบัญญัติเทศบาลตำบลแม่กา
เรื่อง สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร พ.ศ. ๒๕๕๓

หลักการ

ให้มีเทศบัญญัติเทศบาลตำบลแม่กา ว่าด้วยสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร พ.ศ. ๒๕๕๓

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการขอรับใบอนุญาต การขอต่ออายุใบอนุญาต การขอใบแทนใบอนุญาต และการออกใบแทนอนุญาตจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหาร และสถานที่สะสมอาหารในอาคารหรือพื้นที่ใด ซึ่งมีพื้นที่เกินสองร้อยตารางเมตร และมีใช่เป็นการขายของในตลาด แบบหนังสือแจ้งการจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหารในอาคารหรือพื้นที่ใด ซึ่งมีพื้นที่ ไม่เกินสองร้อยตารางเมตรและมีใช่เป็นการขายของในตลาด แบบหนังสือรับรองการแจ้งอัตราค่าธรรมเนียม การออกใบอนุญาต และหนังสือรับรองการแจ้ง ตลอดจนหลักเกณฑ์ต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการควบคุมและกำกับดูแลสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร ซึ่งการดำเนินการดังกล่าว มาตรา ๔๐ มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๑ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบกับมาตรา ๖๐ (๒) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.๒๔๘๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ บัญญัติให้ตราเป็นเทศบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราเทศบัญญัตินี้

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลแม่กา

เรื่อง สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร พ.ศ. ๒๕๕๓

โดยที่เป็นการสมควรตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลแม่กา ว่าด้วยสถานที่จำหน่ายอาหาร และสถานที่สะสมอาหาร ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลแม่กา

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ (๒) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๘๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ ประกอบกับมาตรา ๔๐ มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ เทศบาลตำบลแม่กา โดยความเห็นชอบจากสภาเทศบาลตำบลแม่กา และผู้ว่าราชการจังหวัดพะเยา จึงตราเทศบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลแม่กา เรื่อง สถานที่จำหน่ายอาหาร และสถานที่สะสมอาหาร พ.ศ. ๒๕๕๓”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลแม่กา นับแต่วันที่ได้ประกาศโดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลตำบลแม่กา แล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ บรรดา ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในเทศบัญญัตินี้

“อาหาร” หมายความว่า ของกินหรือเครื่องค้ำเมืองชีวิต ได้แก่

(๑) วัตถุทุกชนิดที่คนกิน ดื่ม รวมถึงเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์ แต่ไม่รวมถึงยา วัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท หรือยาเสพติดให้โทษตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น แล้วแต่กรณี

(๒) วัตถุที่มุ่งหมายสำหรับใช้ หรือใช้เป็นส่วนประสมในการผลิตอาหาร รวมถึงวัตถุดิบอาหาร สี และเครื่องปรุงแต่งกลิ่นรส

“สถานที่จำหน่ายอาหาร” หมายความว่า อาคาร สถานที่ หรือบริเวณใด ๆ ที่มีใช้ที่หรือทางสาธารณะที่จัดไว้เพื่อประกอบอาหาร หรือปรุงอาหารจนสำเร็จ และจำหน่ายให้ผู้ซื้อสามารถบริโภคได้ทันที ทั้งนี้ไม่ว่าจะเป็นการจำหน่ายโดยจัดให้มีบริเวณไว้สำหรับการบริโภค ณ ที่นั้นหรือไปบริโภคที่อื่นก็ตาม

“สถานที่สะสมอาหาร” หมายความว่า อาคาร สถานที่ หรือบริเวณใด ๆ ที่มีใช้ที่หรือทางสาธารณะที่จัดไว้สำหรับเก็บอาหารอันมีสภาพเป็นของสด หรือของแห้ง หรืออาหารในรูปลักษณะอื่นใด ซึ่งผู้ซื้อต้องนำไปทำประกอบ หรือปรุงเพื่อบริโภคในภายหลัง

“สิ่งปฏิกูล” หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะ และหมายความรวมถึงสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นสิ่งโสโครกหรือมีกลิ่นเหม็น

“มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า ถุงพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร ถ้ำ มูลสัตว์ หรือซากสัตว์ รวมตลอดถึงสิ่งใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์ หรือที่อื่น

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่ หรือทางซึ่งมิใช่เอกชน และประชาชน สามารถใช้ประโยชน์หรือสัญจรได้

“อาคาร” หมายความว่า ดึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือสิ่งก่อสร้างขึ้นอย่างอื่น ซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่ หรือใช้สอยได้

“ตลาด” หมายความว่า สถานที่ซึ่งปกติจัดไว้ให้กับผู้ค้าใช้เป็นที่ชุมนุมเพื่อจำหน่ายสินค้า ประเภท สัตว์ เนื้อสัตว์ ผัก ผลไม้ หรืออาหารอันมีสภาพเป็นของสด ประกอบหรือปรุงแล้วหรือของเสีง่าย ทั้งนี้ไม่ว่าจะเป็นการจำหน่ายสินค้าประเภทอื่นด้วยหรือไม่ก็ตาม และหมายความรวมถึงบริเวณซึ่งจัดไว้สำหรับให้ผู้ค้าใช้เป็นที่ชุมนุม เพื่อจำหน่ายสินค้าประเภทดังกล่าวเป็นประจำหรือเป็นครั้งคราวหรือตามวันที่กำหนด

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลแม่กา

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และเทศบัญญัตินี้

ข้อ ๕ ห้ามมิให้ผู้ใดจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหาร หรือสถานที่สะสมอาหารในอาคาร หรือพื้นที่ใดซึ่งมีพื้นที่เกินสองร้อยตารางเมตร เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ถ้าสถานที่ดังกล่าว มีพื้นที่ไม่เกินสองร้อยตารางเมตร ต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น เพื่อขอรับหนังสือรับรองการแจ้ง

ข้อ ๖ ความในข้อ ๕ ไม่ใช่บังคับแก่การประกอบการ ดังนี้

(๑) การประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

(๒) การขายของในตลาด

(๓) การจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ

ข้อ ๗ ผู้จัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหาร และสถานที่สะสมอาหาร ต้องจัดสถานที่ให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะ และเงื่อนไขตามลักษณะของกิจการ ดังต่อไปนี้

ก. สถานที่สะสมอาหาร

(๑) ไม่ตั้งอยู่ในบริเวณที่น่าจะเป็นอันตรายต่อสุขภาพ

(๒) พื้นที่ทำด้วยวัสดุถาวร ทำความสะอาดง่าย

(๓) จัดให้มีระบบการระบายน้ำอย่างเพียงพอ และถูกต้องด้วยสุขลักษณะตามเกณฑ์

มาตรฐานที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขกำหนด

(๔) จัดให้มีแสงสว่าง และทางระบายอากาศเพียงพอ และถูกต้องด้วยสุขลักษณะตามเกณฑ์มาตรฐานที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขกำหนด

(๕) จัดให้มีส้วมจำนวนเพียงพอ และถูกต้องด้วยสุขลักษณะตามเกณฑ์มาตรฐานที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขกำหนด

(๖) จัดให้มีที่รองรับมูลฝอย และสิ่งปฏิกูลที่ถูกต้องด้วยสุขลักษณะและเพียงพอ

(๗) ปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวกับสุขลักษณะตามคำแนะนำของของเจ้าพนักงานสาธารณสุข พนักงานเจ้าหน้าที่ และคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งระเบียบ เทศบัญญัติ และคำสั่งเทศบาลตำบลแม่กา

ข. สถานที่จำหน่ายอาหาร

(๑) จัดสถานที่ตามกำหนดไว้ในข้อ ก. (๑) – (๓)

(๒) จัดให้มีโต๊ะ เก้าอี้ หรือที่นั่งอย่างอื่นมีสภาพแข็งแรง สะอาด และเป็นระเบียบเรียบร้อยอยู่เสมอ

(๓) ผับและบริเวณที่ปรุงอาหารต้องมีพื้นผิวที่ทำความสะอาดง่าย

(๔) จัดให้มีภาชนะและอุปกรณ์เครื่องใช้ต่าง ๆ ที่ใช้ในการทำ ประกอบ ปรุง เก็บอาหารไว้ให้เพียงพอ ปลอดภัย และถูกต้องด้วยสุขลักษณะตามเกณฑ์มาตรฐานที่เทศบาลตำบลแม่กา กำหนด

(๕) จัดให้มีบริเวณและที่สำหรับทำความสะอาดภาชนะ ตลอดจนอุปกรณ์เครื่องใช้ต่าง ๆ ให้เพียงพอ และถูกต้องด้วยสุขลักษณะเพื่อใช้ในการนั้น โดยเฉพาะ

(๖) จัดให้มีที่สำหรับล้างมือพร้อมอุปกรณ์จำนวนเพียงพอ

(๗) จัดให้มีการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพรวมทั้งป้องกันไม่ให้เกิดเหตุรำคาญเนื่องจากการจำหน่าย ทำ ประกอบ ปรุงและเก็บอาหาร

(๘) จัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสีย และหรือบ่อดักไขมันตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขพนักงานเจ้าหน้าที่ และคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น

(๕) ปฏิบัติการอื่นใด เกี่ยวเนื่องด้วยสุขลักษณะตามคำแนะนำ ของเจ้าพนักงาน สาธารณสุข พนักงานเจ้าหน้าที่ และคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งระเบียบ ข้อบังคับและคำสั่งของ เทศบาลตำบลแม่กา

ข้อ ๘ อาคารที่ใช้เป็นสถานที่ประกอบการต้องมีหลักฐานแสดงว่าสามารถให้ ประกอบการนั้น ได้โดยถูกต้องตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร

ข้อ ๙ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจผ่อนผันให้ผู้ขอรับใบอนุญาต ผู้ขอรับหนังสือ รับรองการแจ้ง งดเว้น การปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อ 7 และข้อ 8 เพียงเท่าที่เห็นสมควร หรือ เปลี่ยนแปลงอย่างใดเพื่อให้เหมาะสมแก่กิจการซึ่งให้ควบคุมนั้น ทั้งนี้การผ่อนผันนั้นต้องไม่เป็นเหตุ กระทบกระเทือนถึงสุขภาพอนามัยของประชาชน

ข้อ ๑๐ ผู้ได้รับใบอนุญาตหรือผู้ได้รับหนังสือรับรองการแจ้งต้องดูแลรักษาสถานที่ จำหน่ายอาหารและสถานที่เสวยอาหาร ให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) รักษาสถานที่ให้สะอาดอยู่เสมอ รวมทั้งจัดให้มีการป้องกัน และกำจัดสัตว์ และ แมลงนำโรค

(๒) ต้องมีการดูแลรักษาความสะอาดที่รองรับขยะมูลฝอย และสิ่งปฏิกูลมิให้เป็น ที่ เพาะพันธุ์แมลงและสัตว์นำโรคได้ และต้องมีการกำจัดขยะมูลฝอย และสิ่งปฏิกูลที่ ถูกต้องด้วยสุขลักษณะ

(๓) รักษาส่วนให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะอยู่เสมอ

(๔) จัดสิ่งของเครื่องใช้ และอุปกรณ์ให้เป็นระเบียบเรียบร้อย และรักษาให้สะอาด อยู่เสมอ

(๕) ปฏิบัติการอื่นใด เกี่ยวเนื่องด้วยสุขลักษณะตามคำแนะนำ ของเจ้าพนักงาน สาธารณสุข พนักงานเจ้าหน้าที่ และ คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งระเบียบ ข้อบังคับและคำสั่งของ เทศบาลตำบลแม่กา

ข้อ ๑๑ ผู้ได้รับใบอนุญาต หรือผู้ได้รับหนังสือรับรองการแจ้งจัดตั้งสถานที่จำหน่าย อาหาร ต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขลักษณะของอาหาร กรรมวิธีการจำหน่าย ทำ ประกอบ ปรุง เก็บ รักษาอาหาร ตลอดจนสุขลักษณะของภาชนะ อุปกรณ์ น้ำใช้และของใช้อื่น ๆ รวมทั้ง สุขลักษณะส่วนบุคคล ของผู้จำหน่ายอาหาร ผู้ปรุงอาหาร และผู้ให้บริการ ดังต่อไปนี้

(๑) วาง เก็บอาหารก่อนปรุงในที่สะอาดถูกสุขลักษณะ รวมทั้งจัดให้มีการป้องกันสัตว์ นำโรค ในสถานที่นั้น

(๒) ใช้เครื่องปกปิดอาหารรวมทั้งภาชนะ และอุปกรณ์เครื่องใช้ต่าง ๆ ที่ใช้ในการทำประกอบ ประง เก็บอาหาร เพื่อป้องกันฝุ่นละออง และสิ่งที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ตลอดจนรักษาเครื่องปกปิดนั้นให้สะอาดและใช้การได้คืออยู่เสมอ

(๓) น้ำแข็งสำหรับใช้บริโภค ต้องจัดเก็บไว้ในภาชนะที่ถูกต้องลักษณะ สามารถป้องกันสิ่งเปราะเปื้อนได้ และห้ามนำอาหาร หรือสิ่งของอื่นใดแช่หรือเก็บรวมกันไว้ด้วยกัน

(๔) การทูป บดน้ำแข็ง ต้องปฏิบัติให้ถูกต้องลักษณะและสะอาดอยู่เสมอ รวมทั้งป้องกันมิให้มีเสียงอันเป็นเหตุรำคาญแก่ผู้อื่น

(๕) ในกรณีที่มีผ้าเช็ดหน้าให้บริการต้องทำให้สะอาด และผ่านความร้อนฆ่าเชื้อโรคหรือกรรมวิธีอื่นใดให้ถูกต้องด้วยสุลักษณะ

(๖) จัดให้มีน้ำสะอาดไว้ให้เพียงพอ

(๗) ใช้ภาชนะหรือวัตถุที่สะอาด ปลอดภัยสำหรับปรุง ใส หรือห่ออาหาร หรือน้ำแข็ง โดยรักษาให้สะอาดอยู่เสมอ

(๘) ผู้จำหน่ายอาหาร ผู้ปรุงอาหาร และผู้ให้บริการต้องแต่งกายให้สะอาด และปฏิบัติตน ให้ถูกต้องด้วยสุลักษณะส่วนบุคคล

(๙) ปฏิบัติการอื่นใด เกี่ยวเนื่องด้วยสุลักษณะตามคำแนะนำ ของพนักงานสาธารณสุข พนักงานเจ้าหน้าที่และคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นรวมทั้งระเบียบข้อบังคับและคำสั่งของเทศบาลตำบลแม่กา

ข้อ ๑๒ ผู้ได้รับใบอนุญาต หรือผู้ได้รับหนังสือรับรองการแจ้งต้องไม่เป็นโรคติดต่อ และไม่จ้างหรือให้บุคคลที่ป่วย หรือมีเหตุควรเชื่อว่าเป็นโรคติดต่อ จำหน่าย ทำ ประกอบ ประง เก็บอาหาร

ข้อ ๑๓ ผู้ใดประสงค์จะจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหาร ซึ่งมีพื้นที่เกินสองร้อยตารางเมตร ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามแบบ สอ.๑ พร้อมด้วยหลักฐานต่างๆ ที่เทศบาลตำบลแม่กา กำหนดต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ในกรณีสถานที่ตามวรรคหนึ่งมีพื้นที่ไม่เกินสองร้อยตารางเมตร ให้แจ้งต่อพนักงานท้องถิ่น เพื่อขอรับหนังสือรับรองการแจ้งตามแบบ สอ.๒ พร้อมกับหลักฐานต่างๆ เช่นเดียวกับที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่งก่อนจัดตั้ง เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้รับแจ้งให้ออกใบรับแจ้งการจัดตั้งสถานที่แก่ผู้แจ้ง ตามแบบ สอ.๓ เพื่อใช้เป็นหลักฐานในการประกอบกิจการตามที่แจ้งเป็นการชั่วคราว ในระหว่างที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นยังมีได้ออกหนังสือรับรองการแจ้งให้ตามที่ขอ

ข้อ ๑๔ เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขอ อนุญาตแล้วปรากฏว่าถูกต้องตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ ให้ออกใบอนุญาตตามแบบ

สอ.๔ หรือ ออกหนังสือรับรองการแจ้งตามแบบ สอ.๕ แล้วแต่กรณี หรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ ผู้ขออนุญาตทราบ กรณีไม่สามารถออกใบอนุญาตได้

หากปรากฏว่าคำขอดังกล่าวไม่ถูกต้อง หรือไม่สมบูรณ์ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรวบรวมความไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ทั้งหมดแจ้งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขให้ถูกต้องและสมบูรณ์ในคราวเดียวกัน และในกรณีจำเป็นที่จะต้องส่งคืนคำขอแก่ผู้ขออนุญาต ให้ส่งคำขอพร้อมทั้งแจ้งความไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ ให้ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอ

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาตหรือยังไม่อาจมีคำสั่งอนุญาตได้ภายในกำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน แต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดตามวรรคหนึ่ง หรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วนั้นแล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๕ เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ตรวจสอบการแจ้งแล้ว ปรากฏว่าถูกต้องตามแบบที่กำหนดไว้ให้ออกหนังสือรับรองการแจ้งให้ผู้แจ้งภายในเจ็ดวันทำการนับแต่วันที่ได้รับการแจ้ง

ในใบรับแจ้ง หรือหนังสือรับรองการแจ้ง เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะกำหนดเงื่อนไขให้ผู้แจ้ง หรือ ผู้ได้รับหนังสือรับรองการแจ้งปฏิบัติเป็นการเฉพาะรายก็ได้

กรณีการแจ้งไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นแจ้งให้ผู้แจ้งทราบภายในเจ็ดวันทำการนับแต่วันที่ได้รับการแจ้ง ถ้าผู้แจ้งไม่ดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องภายในเจ็ดวันทำการ นับแต่วันที่ได้รับแจ้งจาก เจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้การแจ้งของผู้แจ้งเป็นอันสิ้นสุด แต่ถ้าผู้แจ้งได้ดำเนินการแก้ไขภายในเวลาที่กำหนดแล้ว ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกหนังสือรับรองการแจ้งให้ผู้แจ้งภายในเจ็ดวันทำการ นับแต่วันที่ได้รับการแจ้ง

ข้อ ๑๖ ผู้ได้รับใบอนุญาต หรือผู้แจ้ง ต้องชำระค่าธรรมเนียมตามอัตราท้ายเทศบัญญัตินี้ ภายในกำหนดสิบวันนับแต่วันที่ผู้ได้รับใบอนุญาต ผู้แจ้ง ผู้แทน หรือผู้รับมอบอำนาจจากผู้ได้รับใบอนุญาต หรือผู้แจ้งแล้วแต่กรณี ได้รับหนังสือแจ้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากมิได้ชำระค่าธรรมเนียมภายในระยะเวลาที่กำหนดจะต้องชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตหรือผู้แจ้งจะได้ออกเลิกการดำเนินการนั้นก่อนถึงกำหนดการที่จะต้องชำระค่าธรรมเนียมดังกล่าว

ถ้าผู้จัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหาร หรือสถานที่สะสมอาหารค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกัน เกินกว่าสองครั้ง เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้ขึ้นหยุดดำเนินการไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียมและค่าปรับ จนครบจำนวน

ข้อ ๑๗ ผู้ได้รับอนุญาต หรือผู้ได้รับหนังสือรับรองการแจ้งต้องแสดงใบอนุญาต หรือหนังสือรับรองการแจ้งไว้โดยเปิดเผย และเห็นได้ง่าย ณ สถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหาร

ข้อ ๑๘ เมื่อผู้ได้รับอนุญาตจะขอต่ออายุใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งให้ยื่นคำขอตามแบบ สอ.๑ หรือ แบบ สอ.๒ พร้อมด้วยหลักฐานที่เทศบาลตำบลแม่กา กำหนดต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาตการพิจารณาให้ปฏิบัติตาม ข้อ ๑๔

ข้อ ๑๙ ให้ผู้ได้รับหนังสือรับรองการแจ้ง ชำระค่าธรรมเนียมเป็นรายปี นับตั้งแต่วันที่ออกหนังสือรับรองการแจ้ง หรือวันครบกำหนดชำระค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป

ข้อ ๒๐ ใบอนุญาตให้มีอายุหนึ่งปี นับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

ข้อ ๒๐ เมื่อผู้ได้รับใบอนุญาตหรือผู้ได้รับหนังสือรับรองการแจ้งไม่ประสงค์จะประกอบการต่อไปหรือโอนกิจการให้แก่บุคคลอื่น ให้ยื่นคำร้องบอกเลิกการดำเนินกิจการ หรือโอนกิจการต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๒๒ หากผู้ได้รับใบอนุญาต หรือผู้ได้รับหนังสือรับรองการแจ้งความประสงค์จะแก้ไขรายการ ในใบอนุญาต หรือหนังสือรับรองการแจ้ง ให้ยื่นคำร้องต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๒๓ หากปรากฏว่าใบอนุญาต หรือหนังสือรับรองการแจ้งสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด ในสาระสำคัญผู้ได้รับใบอนุญาต หรือผู้ได้รับหนังสือรับรองการแจ้งแล้วแต่กรณี จะต้องยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น เพื่อขอใบรับใบแทนใบอนุญาต หรือใบแทนหนังสือรับรองการแจ้งใหม่ภายในสิบห้าวันนับตั้งแต่วันที่ได้รับแจ้งการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญแล้วแต่กรณี พร้อมหลักฐานต่อไปนี้

(๑) เอกสารการแจ้งความต่อสถานีตำรวจ กรณีสูญหายหรือถูกทำลาย

(๒) ใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งเดิม กรณีชำรุดในสาระสำคัญ

ข้อ ๒๔ การออกใบแทนใบอนุญาตหรือหนังสือการรับรองการแจ้งใหม่ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นดำเนินการตามเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขดังนี้

(๑) การออกใบแทนอนุญาต หรือใบแทนหนังสือการรับรองการแจ้ง ให้ประทับตราสีแดง คำว่า “ใบแทน” กำกับไว้ด้วยและให้มี วัน เดือน ปี ที่ออกใบแทน พร้อมทั้งลงลายมือชื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือ ผู้ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นในใบแทนและต้นขั้วใบแทน

(๒) บันทึกด้านหลังต้นขั้วใบอนุญาต หรือหนังสือรับรองการแจ้งเดิม ระบุสาเหตุการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญของใบอนุญาต หรือหนังสือรับรองการแจ้งเดิมแล้วแต่กรณีและเล่มที่ เลขที่ ปี พ.ศ. ของใบแทนใบอนุญาตหรือใบแทนหนังสือรับรองการแจ้ง

ข้อ ๒๕ ผู้ใดจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่เสวยอาหารในอาคารหรือพื้นที่ ที่มีพื้นที่ ไม่เกินสองร้อยตารางเมตร โดยมีได้แจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น และเคยรับโทษในความผิดนี้มาแล้วครั้งหนึ่ง ยังฝ่าฝืนดำเนินกิจการโดยมิได้แจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นต่อไป ให้เจ้าพนักงาน

ท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดดำเนินการไว้ จนกว่าจะได้ดำเนินการแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามข้อ ๑๓ วรรคสอง ถ้ายังฝ่าฝืนอีก ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งห้ามการดำเนินกิจการนั้นไว้ตามเวลาที่กำหนดซึ่งต้องไม่เกินสองปี

ข้อ ๒๖ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และเทศบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานสาธารณสุข และพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังนี้

(๑) มีหนังสือเรียกบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำ หรือแจ้งข้อเท็จจริงหรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือหรือให้ส่งเอกสารหลักฐานใดเพื่อตรวจสอบหรือเพื่อประกอบพิจารณา

(๒) เข้าไปในอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการเพื่อตรวจสอบ หรือควบคุมให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ หรือตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในการนี้ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริง หรือเรียกหนังสือรับรองการแจ้ง หรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่นั้น

(๓) แนะนำให้ผู้นั้นได้รับใบอนุญาต หรือหนังสือรับรองการแจ้งปฏิบัติให้ถูกต้องตามเงื่อนไขในใบอนุญาต หรือหนังสือรับรองการแจ้ง หรือตามเทศบัญญัตินี้ หรือตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

(๔) ยึดหรืออายัดสิ่งของใด ๆ ที่ก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน เพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดี หรือเพื่อนำไปทำลายในกรณีที่เป็น

(๕) เก็บหรือนำสินค้าหรือสิ่งของใด ๆ ที่สงสัยว่าจะไม่ถูกสุขลักษณะหรือจะก่อให้เกิดเหตุรำคาญจากอาคารหรือสถานที่ใด ๆ เป็นปริมาณตามสมควรเพื่อเป็นตัวอย่างในการตรวจสอบตามความจำเป็นได้โดยไม่ต้องใช้ราคา

ข้อ ๒๗ หากผู้จัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหาร หรือสถานที่สะสมอาหาร ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวง หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือเทศบัญญัตินี้ หรือคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดไว้เกี่ยวกับการดำเนินกิจการนั้น ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้ดำเนินกิจการนั้นแก้ไข หรือปรับปรุงให้ถูกต้องได้ และถ้าผู้ดำเนินกิจการไม่แก้ไขหรือถ้าดำเนินกิจการนั้นจะก่อให้เกิด หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งให้ผู้นั้นหยุดดำเนินการไว้ทันทีเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะเป็นที่พอใจแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าปราศจากอันตรายแล้วก็ได้

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้กำหนดระยะเวลาที่จะต้องปฏิบัติตามคำสั่งไว้ไม่เกินเจ็ดวัน เว้นแต่เป็นกรณีที่มีคำสั่งให้หยุดดำเนินกิจการทันที

ข้อ ๒๘ ถ้าเจ้าพนักงานสาธารณสุขตรวจพบเหตุที่ไม่ถูกต้อง หรือมีการกระทำใด ๆ ที่ฝ่าฝืนพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ หรือเทศบัญญัตินี้ ในอันที่จะมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนหรือจะเป็นอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชนส่วนรวม ซึ่งสมควรจะดำเนินการแก้ไขโดยเร่งด่วน ให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขมีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้กระทำการไม่ถูกต้องหรือฝ่าฝืนดังกล่าวแก้ไขหรือระงับเหตุนั้นหรือดำเนินการใด ๆ เพื่อแก้ไขหรือระงับเหตุนั้นได้ตามสมควร แล้วแจ้งให้พนักงานท้องถิ่นทราบ

ข้อ ๒๙ ถ้าผู้รับใบอนุญาตจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหารไม่ปฏิบัติ หรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือเทศบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตนั้น เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่สมควร แต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ ๓๐ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต เมื่อปรากฏว่าผู้ได้รับใบอนุญาต

(๑) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไป และมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก

(๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิด หรือตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ หรือเทศบัญญัตินี้

(๓) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือเทศบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการที่ได้รับใบอนุญาตและการไม่ปฏิบัติหรือการปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้น ก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน หรือมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ข้อ ๓๑ การแจ้งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามข้อ ๑๕ และคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามข้อ ๒๕ ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้แจ้งหรือผู้ดำเนินการทราบ

การแจ้งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามข้อ ๑๖ ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้ได้รับใบอนุญาตผู้แทนหรือผู้รับมอบอำนาจจากผู้ได้รับใบอนุญาตทราบ

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ผู้จัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหารหยุดดำเนินกิจการคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้ดำเนินการหรือ ผู้ได้รับใบอนุญาตทราบแล้วแต่กรณี

ในกรณีไม่พบตัวหรือไม่ยอมรับหนังสือดังกล่าวให้ส่งโดยทางไปรษณีย์ตอบรับ หรือให้ปิดหนังสือนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักงานของผู้ต้องรับหนังสือ และให้ถือว่าผู้นั้นได้ทราบหนังสือตั้งแต่วันที่หนังสือไปถึงหรือวันปิดหนังสือแล้วแต่กรณี

ข้อ ๓๒ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตสำหรับประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้ จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ ๓๓ เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีคำสั่งตามข้อ ๑๕ วรรคสาม ข้อ ๑๖ วรรคสอง ข้อ ๒๕ ข้อ ๒๗ หรือ มีคำสั่งไม่ออกใบอนุญาตตามข้อ ๑๔ หรือไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตตามข้อ ๑๘ หรือเพิกถอนใบอนุญาตตาม ข้อ ๓๐ หรือในกรณีที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขมีคำสั่งตามข้อ ๒๘ ถ้าผู้ที่ได้รับคำสั่งไม่พอใจคำสั่งดังกล่าว ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่ง

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ไม่เป็นเหตุทุเลาการบังคับตามคำสั่ง เว้นแต่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขจะเห็นสมควรให้มีการทุเลาการบังคับตามคำสั่งนั้นไว้ชั่วคราว

ข้อ ๓๔ ผู้ใดจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหาร หรือสถานที่สะสมอาหาร ซึ่งมีพื้นที่เกินสองร้อยตารางเมตร โดยไม่ได้รับใบอนุญาต มีความผิดมาตรา ๑๒ วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ผู้ใดจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหาร หรือสถานที่สะสมอาหาร ซึ่งมีพื้นที่ไม่เกินสองร้อยตารางเมตร โดยไม่มีหนังสือรับรองการแจ้ง มีความผิดตามมาตรา ๑๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๓๕ ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัติข้อ ๗ และข้อ ๑๐ มีความผิดมาตรา ๑๓ วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัติข้อ ๘ ข้อ ๑๑ และข้อ ๑๒ มีความผิดมาตรา ๑๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๓๖ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียก หรือไม่ยอมแจ้งข้อเท็จจริงหรือไม่ส่งเอกสารหรือหลักฐานหรือขัดขวาง หรือไม่อำนวยความสะดวกในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามเทศบัญญัติข้อ ๒๖ มีความผิดมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๓๗ ผู้จัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหารผู้ใด ดำเนินกิจการในระหว่างที่มีคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้หยุดดำเนินกิจการ หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามข้อ ๑๖ วรรคสอง ข้อ ๒๕ หรือข้อ ๒๗ โดยไม่มีเหตุหรือข้อแก้ตัวอันสมควรมีความผิดมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๓๘ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานสาธารณสุข ตามข้อ ๒๘ โดยไม่มีเหตุ หรือข้อแก้ตัวอันสมควร หรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานสาธารณสุข มีความผิดตามมาตรา ๘๑ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๓๙ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัติข้อ๑๗ หรือข้อ๒๑มีความผิดตามมาตรา๘๒ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๔๐ ผู้ได้รับใบอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัติข้อ ๑๗ หรือข้อ ๒๑ มีความผิดตาม มาตรา ๘๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๔๑ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดดำเนินกิจการในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตมีความผิด ตามมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๔๒ ผู้รับใบอนุญาตให้ตั้งหรือใช้สถานที่เอกชนเป็นสถานที่จำหน่ายอาหารหรือ สถานที่ที่เสิร์ฟอาหารก่อนใช้เทศบัญญัตินี้ ให้ผู้นั้นยังคงประกอบกิจการนั้นได้ต่อไปเสมือนเป็นผู้ได้รับ ใบอนุญาตหรือเป็นผู้ที่ได้รับแจ้งและได้หนังสือรับรองการแจ้งตามเทศบัญญัตินี้แล้ว แต่เมื่อใบอนุญาต ดังกล่าวสิ้นอายุและผู้นั้นยังคงประสงค์จะดำเนินกิจการต่อไป ผู้นั้นจะต้องมาดำเนินการขอรับใบอนุญาต พร้อมแจ้งตามเทศบัญญัตินี้ ก่อนการดำเนินงาน

ข้อ ๔๓ ให้ใช้แบบพิมพ์ต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ด้วยเทศบัญญัตินี้ ดังต่อไปนี้

- (๑) คำขอรับใบอนุญาต/ต่ออายุใบอนุญาตจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหาร หรือสถานที่ที่เสิร์ฟอาหารให้ใช้แบบ สอ.๑
- (๒) คำขอรับหนังสือรับรองการแจ้ง/ต่ออายุหนังสือรับรองการแจ้งจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหาร หรือสถานที่เสิร์ฟอาหารให้ใช้แบบ สอ.๒
- (๓) ใบรับแจ้งการจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหาร หรือสถานที่เสิร์ฟอาหารให้ใช้แบบ สอ.๓
- (๔) ใบอนุญาตจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่เสิร์ฟอาหาร ให้ใช้แบบ สอ.๔
- (๕) หนังสือรับรองการแจ้งจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่เสิร์ฟอาหาร ให้ใช้แบบ สอ.๕
- (๖) คำขอรับใบแทนอนุญาต/หนังสือรับรองการแจ้งให้ใช้แบบ สอ.๖
- (๗) คำร้องขออนุญาตการต่างๆ ให้ใช้แบบ สอ.๗

ข้อ ๔๔ ให้นายกเทศมนตรีตำบลแม่การักษการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้
และให้มีอำนาจออกประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ เดือน มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

เสน่ห์ ก้นทะวัง
(นายเสน่ห์ ก้นทะวัง)
นายกเทศมนตรีตำบลแม่กา

เห็นชอบ

วรชัย อุตตมชัย

(นายวรชัย อุตตมชัย)

รองผู้ว่าราชการจังหวัดพะเยา รักษาราชการแทน

ผู้ว่าราชการจังหวัดพะเยา

**บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมการออกหนังสือรับรองการแจ้ง
จัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหาร ตามข้อ ๑๖
แนบท้ายเทศบัญญัติเทศบาลตำบลแม่กา
เรื่อง การจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหาร พ.ศ ๒๕๕๒**

ลำดับที่	พื้นที่ประกอบการ	ค่าธรรมเนียมฉบับละ
๑.	พื้นที่ประกอบการไม่เกิน ๑๐ ตารางเมตร	๑๐๐
๒.	พื้นที่ประกอบการเกิน ๑๐ ตารางเมตร แต่ไม่เกิน ๒๕ ตารางเมตร	๒๐๐
๓.	พื้นที่ประกอบการเกิน ๒๕ ตารางเมตร แต่ไม่เกิน ๕๐ ตารางเมตร	๔๐๐
๔.	พื้นที่ประกอบการเกิน ๕๐ ตารางเมตร แต่ไม่เกิน ๑๐๐ ตารางเมตร	๘๐๐
๕.	พื้นที่ประกอบการเกิน ๑๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่เกิน ๒๐๐ ตารางเมตร	๑,๐๐๐

**บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาต
จัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหาร ตามข้อ ๑๖
แนบท้ายเทศบัญญัติเทศบาลตำบลแม่กา
เรื่อง การจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหาร พ.ศ ๒๕๕๒**

ลำดับที่	พื้นที่ประกอบอาหาร	ค่าธรรมเนียมฉบับละ
๑.	พื้นที่ประกอบการเกิน ๒๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่เกิน ๓๐๐ ตารางเมตร	๒,๐๐๐
๒.	พื้นที่ประกอบการเกิน ๓๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป	๓,๐๐๐